

Tirsdag 12. januar 1993

MIN mening

Vet du at «Min mening» leses av nærmere hundre tusen mennesker hver dag. Vil du nå dem, så skriv til denne spalten. Men skriv kort og gå rett på sak, og vi ser helst at du skriver under fullt navn. I alle tilfelle må du oppgi fullt navn og adresse til redaksjonen, anonyme brev går direkte i papirkurven. Dessuten må vi forbeholde oss rett til å forkorte og/eller omredigere innlegg. Brev som ikke offentliggjøres returneres bare når svarporto er sendt med.

Nasjonalisme

Når Gunnar Kaspersen forsøker å undersøke forskjellen mellom den farlige nasjonalismen vi i dag ser tilløp til, og det han kaller å være nasjonal, er det prisverdig. Altfor mange bruker disse begrepene uten å tenke over hva de står for – og hva de *har* stått for. Men å nøye seg med å si at *nasjonalisme* er galt, mens det er bra å være nasjonal – slik han mener folk flest er – fører oss ikke noe nærmere en forståelse av hva som har skjedd, og hva som skjer.

For det er jo ikke en lek med ord det gjelder. Det fins nasjonalisme som er uklanderlig. Den formen for skotsk nasjonalisme som kort og godt ønsker et mer selvstyrt Skottland i EF, i stedet for et Skottland styrt fra London, er i utgangspunktet uten problemer. Den formen for nasjonalisme som gjør at islendingene skaper seg islandske ny-ord i stedet for å etterape amerikanske uttrykk skader heller ingen (og tjener vel Island i det lange løp).

Når serbere dreper og forviser muslimer av nasjonale grunner, er det i strid med all menneskelighet,

selv om det sannsynligvis stemmer godt med hva «folk flest» blant *serbere* føler for tiden.

Det vesentlige er om nasjonalisme eller «nasjonale holdninger» brukes som grunn for at noen av «de andre» ikke skal ha samme rettigheter som oss. Som regel ligger det jo andre grunner bak, men ved å kalle *fremmedfrykt*, *fremmedhat*, *rasefordommer*, *ønsker om å bestemme over andre*, *ønsker om å slippe å ta andre på alvor*, *økonomisk utbytting osv.* for nasjonale følelser, blir det liksom mer akseptabelt.

Derfor – la oss for all del ikke gjøre ord som nasjonal, nasjonalfølelse, nasjonal holdning, nasjonalisme til skjellsord! Gode nordmenn tok ikke avstand fra ordene under krigen, selv om det knapt var noen som sa «nasjonal holdning» og «nasjonalisme» så ofte som Quisling og hans *Nasjonal Samling*. La oss ikke glemme at den nazistiske «nasjonalismen» og «nasjonale holdning» først og fremst besto i å fremheve seg selv som bedre, som mennesker med spesielle rettigheter og ev-

ner – på *bekostning av andre*. Den gode nasjonalismen og nasjonalfølelsen krever frihet til å utvikle sin egen kultur, men aldri på bekostning av andre. Den behøver ikke fremstille andre som dårligere enn oss. Og den lever like godt,

eller *bedre* sammen med andre enn «etnisk rensed». For det er i kontrastene og møtet med andre vi kan se hva som er godt i vår leve-måte. Og hva vi kan gjøre bedre.

Raag Raaum

Sladder, løgn og baktalelse

Sladder er ikke bare simpelt, men når kristne mennesker går inn for å skade sin neste med sladder og løgn, kan det være et dødelig våpen. De skader et annet menneske som kanskje har vanskeligheter og problemer fra før. De burde tenke på hva Bibelen sier om slikt.

Kristne mennesker burde ha en annen og bedre misjon enn sladder, baktalelse og løgn.

Det verste av det er at mennesker som baktaler, blir godtatt med sin løgn og list. En ond tunge er verre enn det verste våpen, og det har drept mange mennesker. Jeg håper at alle nå tenker seg godt om og heller er gode mot hverandre, og elsker hverandre

med Jesu kjærlighet, og taler vel om hverandre. Du som synes å stå, se til at du ikke faller. Hovmod står for fall.

H. B.

